

Sygn. akt: III U 726/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 listopada 2014 r. w O.

sprawy z odwołania W. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania W. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 20.06.2014r. **znak** (...)

orzeka:

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przelicza emeryturę W. K. począwszy od dnia 01.06.2014r. poprzez przyjęcie, że podstawa wymiaru składki w sierpniu 1980r. wynosi 6.100zł;
- w pozostałym zakresie oddala odwołanie;
- stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20.06.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. przyznał W. K. prawo do emerytury.

W. K. wniósł odwołanie od powyższej decyzji w zakresie wysokości emerytury. Ostatecznie wniósł o ustalenie, że w okresie od dnia 01.02.1976r. do dnia 31.08.1980r. uzyskiwał wynagrodzenie wynikające ze świadectwa pracy tj. po 6.100zł miesięcznie.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wniósł o oddalenie odwołania. Stwierdził, że za okres od dnia 01.02.1976r. do dnia 31.08.1980r. przyjął minimalne wynagrodzenie, gdyż odwołujący nie przedstawił za ten okres wysokości zarobków.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

w okresie od dnia 03.02.1999r. do dnia 31.01.2002r. W. K. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Do obliczenia podstawy wymiaru renty przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 9 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od dnia 01.01.1983r. do dnia 31.12.1991r. Ustalony z tego okresu wskaźnik wysokości podstawy wymiaru renty wyniósł 212,75%.

Decyzją z dnia 20.06.2014r. ZUS przyznał W. K. prawo do emerytury, począwszy od dnia 01.06.2014r. Do obliczenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu społecznemu. Dla odwołującego najbardziej korzystne były lata: 1980-1996, 2008-2010. Ustalony z tego okresu wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wyniósł 143,32%.

Za okres pracy w Spółdzielni Kółek Rolniczych w S. od dnia 01.02.1976r. do dnia 31.08.1980r. ZUS przyjął minimalne wynagrodzenie, ponieważ uznał, że W. K. nie złożył za ten okres żadnych dokumentów, z których wynikałaby wysokość uzyskiwanego przez niego w tym okresie wynagrodzenia.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie spór dotyczy wysokości wynagrodzenia, jakie uzyskał W. K. w Spółdzielni Kółek Rolniczych w S. od dnia 01.02.1976r. do dnia 31.08.1980r., a co za tym idzie – spór dotyczył wysokości emerytury.

W. K. wnosił o przyjęcie, że za cały okres zatrudnienia w Spółdzielni Kółek Rolniczych w S. od dnia 01.02.1976r. do dnia 31.08.1980r., należy przyjąć, że uzyskał wynagrodzenie opisane w świadectwie pracy z dnia 17.12.1998r. (k.8 a.r.) tj. 4.000zł wynagrodzenia zasadniczego, 1,900zł dodatku funkcyjnego i 200zł dodatku za staż pracy, czyli łącznie 6.100zł miesięcznie.

Akta osobowe i płacowe odwołującego ze spornego okresu nie zachowały się, gdyż uległy zniszczeniu na skutek pożaru (k.4 a.s.). Odwołujący nie przedstawił także żadnych innych dowodów na okoliczność wysokości uzyskiwanego w spornym okresie wynagrodzenia.

Z tych względów Sąd zobligowany był oprzeć swe ustalenia na zachowanym dokumencie, czyli na świadectwie pracy.

W oparciu o ten dowód - Sąd uznał, że stanowisko odwołującego nie zasługuje na uwzględnienie albowiem już z samej treści opisanego powyżej świadectwa pracy wynika jednoznacznie, że opisane powyżej wynagrodzenie odnosi się jedynie do ostatniego okresu zatrudnienia, a nie do całego okresu zatrudnienia. Sąd nadto miał na uwadze, że sporny okres wynosi ponad 4 lata. Zatem jest to stosunkowo długi okres. Już choćby na podstawie doświadczenia życiowego można stwierdzić, że brak jest podstaw do uznania, że przez tak długi okres wynagrodzenie odwołującego nie podlegało żadnym zmianom.

Zgodnie z obwieszczeniem Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 25.05.1990r. w sprawie przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia pracowników w gospodarce uspołecznionej w latach 1950-1989 oraz w kolejnych kwartałach 1989r. (Dz.Urz.GUS z 1990r., Nr 10, poz.42) – w 1976r. przeciętne miesięczne wynagrodzenie pracowników w gospodarce uspołecznionej wynosiło 4.281zł, w 1977r. - 4.596zł, w 1978 - 4.887zł, w 1979 - 5.327zł, a w 1980r. - 6.040zł.

Już choćby te dane uwidaczniają, że w latach 1976-1980 przeciętne miesięczne wynagrodzenie pracowników w gospodarce uspołecznionej wzrosło o około 50%. Tym samym w przekonaniu Sądu brak jest podstaw do uznania, że przez tak długi okres wynagrodzenie odwołującego nie podlegało żadnym zmianom - przy tak galopującej inflacji i postępującymi za nią zmianami w wynagrodzeniach.

Na podstawie spornego świadectwa nie jest możliwe ustalenie, w jakim okresie przed końcem zatrudnienia W. K. uzyskiwał wynagrodzenie w wysokości opisanej w świadectwie pracy. Odwołujący nie przedstawił na tę okoliczność

żadnych wniosków dowodowych, a Sąd nie miał możliwości wzbogacić materiału dowodowego z urzędu. Tym samym Sąd zobligowany był przyjąć, że W. K. wynagrodzenie w wysokości opisanej w świadectwie pracy uzyskał jedynie w ostatnim miesiącu pracy u tego pracodawcy. Nie podlega bowiem wątpliwości, że kończąc zatrudnienie – uzyskiwał zarobki opisane w świadectwie, a ewentualna zmiana angaży następowała zazwyczaj z początkiem danego miesiąca. Sąd uznał, że brak jest możliwości ustalenia dłuższego okresu uzyskiwania takiego wynagrodzenia, albowiem w tym zakresie Sąd nie dysponował żadnym dowodem, na którym mógłby się oprzeć.

Mając to na uwadze, Sąd ustalił, że W. K. w Spółdzielni Kółek Rolniczych w S. w sierpniu 1980r. uzyskał wynagrodzenie w wysokości 6.100zł. Na kwotę tę składa się wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 4.000zł, 1.900zł dodatku funkcyjnego oraz 200zł dodatku staż.

Ponieważ za ten okres ZUS w zaskarżonej decyzji przyjął minimalne wynagrodzenie, zatem w tym zakresie Sąd zmienił zaskarżoną decyzję na mocy **art.477¹⁴§2 kpc.** Zarobki odwołującego z 1980r. wchodzi do podstawy wymiaru emerytury, dlatego zmiana dokonana przez Sąd rzutuje na wysokość emerytury W. K.. Sąd przeliczył wysokość emerytury począwszy od dnia 01.06.2014r., tj. od dnia przyznania prawa do emerytury, albowiem dokumenty, na podstawie których Sąd ostatecznie ustalił wysokość wynagrodzenia odwołującego za sierpień 1980r. – odwołujący złożył przed ubieganiem się o prawo do emerytury.

Natomiast w pozostałym zakresie Sąd oddalił odwołanie, uznając, że brak jest podstaw do przyjęcia innego wynagrodzenia aniżeli minimalne i orzekł w oparciu o **art.477¹⁴§1 kpc.**

Stosownie do treści art.118 ust.1 a w/w ustawy, Sąd, w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości, zobowiązany jest orzec, czy organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieprzyznanie tego świadczenia we właściwej wysokości. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie ZUS takiej odpowiedzialności nie ponosi. Na etapie postępowania przed organem rentowym nie dało się bowiem rozwiązać wątpliwości związanych z wysokością wynagrodzenia uzyskiwanego przez odwołującego w spornym okresie i konieczne było przeprowadzenie szerszego postępowania dowodowego przed Sądem.

Mając to na uwadze, Sąd orzekł w punkcie 3 na podstawie **art.118 ust.1a w/w ustawy.**